

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4.
Ner pojedynczy gr. 10.

N^{RO} 45.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 17 Lutego 1830 roku we Srode.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

Gielta Warszawska dnia 16 Lutego 1830 r.

Wexle.		żądano	placono	Monety		żądano	placono	Papiery.		żądano	placono		
Amszterdam 250 z. h.	2 mies.	865	15	Złoto Polskie za 100 zło.	102	—	—	Listy zastawne, (*)	100	—	99	1	
Berlin 100 tal.	2 mies.	597	—	Imperjaly ros.	—	—	34	20	Obligacje udzialowe po zł. 300	385	—	380	1
Zkrot. ter.		—	—	Dukaty Hol. nowe i sztuka	19	24	—	—	Assekuracje skarb.	—	—	—	—
Gdańsk 100 tal.	2 mies.	594	—	ditto stare. ważne	19	20	—	—	Obligacje pragskie.	—	—	—	—
z krot. ter.		—	—	ditto na passir.	—	—	—	—	Dow. k. centr. likwidacyjnej.	—	—	—	—
Hamburg, 300 Mk.	2 mies.	912	—	ditto austriackie.	—	—	—	—	ditto ditto za zold.	36	—	35	—
Lipsk 100 tal.	3 mies.	601	—	Frydrychsдоры	—	—	—	—	ditto ditto za inne.	—	—	—	—
Londyn, 1. l. szter.	2 mies.	42	15	Pruski kurant	601	—	—	—	Zapisy drogowe.	—	—	—	—
Moskwa 100 r. b.	1 mies.	—	183	ditto bilety kassowe.	601	—	600	—	Obligac. ros. 6 od 100 wassyg.	—	—	—	—
Petersburg ditto	1 mies.	—	—	Assyigna Ros.	—	—	180	15	ditto ditto w srebrze.	—	—	—	—
Paryż, 300 fran.	2 mies.	495	5	Bilety bankowe aust. za 100f.R.	—	—	—	—	ditto 5 od 100 w srebrze.	—	—	—	—
Wiedeń, 150 zł. ren.	2 mies.	625	—	Einlesung Szeiny ditto	—	—	—	—	ditto 5 od 100 w Hamb. Cert	—	—	—	—
Wroclaw. 100 tal.	2 mies.	600	—						ditto ditto w Poz. Angl.	—	—	—	—

— *Jłosc cukru i kawy wysłanej z Hawany.* — W ciągu dziewięciu miesięcy roku 1828-29 następująca ilość cukru i kawy wysłana została z Hawany do rozmaitych krajów. Cukier liczone na skrzynie, kawę na arobby, miarę Hiszpańską.

	Cukier		Kawa	
	1828 r.	1829 r.	1828 r.	1829 r.
Zjed. kraje Am. Pół.	23,538	16,624	213,514	340,835.
Hamburg i Bremen	68,940	45,269	218,377	290,595.
Antwerpia	18,369	28,838	19,694	45,196.
Amsterd. i Roterdam	10,812	7,528	2,340	2,454.
Morze Bałtyckie	37,656	50,769	20,827	12,283.
Cowes	19,519	17,746	26,310	35,779.
Hiszpanja	23,937	36,548	7,579	28,030.
Francja	7,886	12,130	85,395	139,705.
Inne kraje	9,289	5,305	31,762	38,913.

Ogół wynosi: Wywóz cukru w 1828 roku 219,946 skrzyń, w 1829 roku 220,755 skrzyń. Kawy w 1828 r. 625,798 arobów, w 1829 r. 933,690 arobów.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

— *Uwiadomienie.* — Gdy od lat kilku szerząca się coraz więcej ospa owcza czyni żądanie po tryki z ospą szczepioną coraz większem i potrzebniejszym; odtąd więc wszystkie tryki z trzód Glumbowickich będą mieć szczepioną ospę i dla tego sprzedaż tychże tryków z tutejszej trzody oryginalnej, już nie dnia 15 lutego jak dotąd bywało, ale dopię-

(*) Nie licząc w to wartości kuponu wynoszącej gr. 18.

ro przy końcu marca lub na początku kwietnia b. roku, (w dniach które oznaczone zostaną), rozpoczęta zostanie. — W Glumbowicach pod Winzig (2 mil od Herrnstadt i Rawicza) dnia 1 lutego 1830. — *Urząd ekonomiczny hrabiów Roedern.* Vogel. — Seibt.

— *Bekantmachung.* — Da seit einigen Jahren die Schaafblattern sich immer mehr verbreiten und daher das Begehren nach geimpften Stähren immer dringender und nothwendiger geworden ist, sollen jetzt sämtliche Glumbowitzer Schafheerden geimpft werden, weshalb der Stähre-Verkauf aus dem hiesigen Stammheerde nicht wie gewöhnlich den 15 Februar, sondern erst Ende März oder Anfang Aprills d. J. an einem noch näher zu bestimmenden Tage anfangen wird. — Glumbowitz bei Winzig (2 Meilen von Herrnstadt und Rawicz) den 1 Februar 1830. — *Das Reichsgreflich von Roedernschen Wirthschaftsamt.* Vogel. — Seibt.

Wiadomości Warszawskie.

— Na sejmiku pow. Kalwaryjskiego d. 25 z. m., obrani radcami wojew. Fran. Osipowski i Józef Wiśniewski. Na zgromadzeniu polit. okręgu Kalwaryjskiego d. 3 b. m. obrany deputowanym Józef Wiśniewski, a radcą wdziim Towtkiewicz. — Dnia tegoż na sejmiku pow. Kazimierskiego obrany postem na sejm Xawery Niesiołowski, a radcami wojew. Kaz. Brzezowski i Ka. Egersdorff. — Obrani zostali d. 8 b. m. radcami wdziimi: na sejmiku pow. Lubartowskiego Józef Iżycki i Fran. Miastkowski; pow. Gostyńskiego Rudolf Wieszczycki i Edmund Zabłocki; pow. Brzezińskiego Maciej Noiszewski i Xawery Madaliński; pow. Da-

browskiego na radców wojew. Józef Dziekoński i Józef Go-
siewski. — Dnia 11 b. m. na zgromadzeniu polit. okręgu
Krasnostawskiego Fr. Ciesielski; na sejmiku pow. Szy-
dłowskiego obrany posłem na sejm Gustaw Małachow-
ski, a radcami wojew. Onufry Małachowski i Jan Kocha-
nowski.

— Pan Zeltner, przyjaciel Kościuszki, członek wielkiej
rady w Soloturnie, mieszkając przez niejaką czas w Pa-
ryżu, wrócił zeszłego lata z rodziną swoją do Szwajca-
rji. Dnia 21 zeszłego miesiąca dał bal, w czasie którego
był bardzo wesoły i zupełnie zdrowy. Zrana o godzinie
wpół do 5 położył się spać, o 10 wszedł służący do je-
go sypialnego pokoju i zastał go nieżywego.

— Ogłoszoną została prenumerata na wszystkie dzieła Fran-
ciszka Karpińskiego. Wydanie to wyjdzie z drukarni ste-
reotypowej przy ulicy Królewskiej pod Nro 1065 i obej-
mować będzie w jednym tomie wszystkie dzieła Karpiń-
skiego. Na czele będzie portret litografowany autora, i
rys jego życia przez profesora uniwersytetu K. Brodziń-
skiego. — Prenumeratę wynoszącą zł. 10 składać można,
w połowie przed wyjściem, a w połowie przy odebraniu
dzieła, we wszystkich księgarniach warszawskich. Na pro-
wincji z przesłaniem pocztą zł. 11. — Dzieło wyjdzie niezawo-
dnie przed 30 marca 1830 r.

— *Dodatek pierwszy do kalendarza rolniczego przez N. Kurowskiego, obejmować będzie:* 1). Rady udającym się do
stanu rolniczego: — O potrzebnem usposobieniu; o postę-
powaniu przy wyborze dzierżawy; o urządzeniu gospodar-
stwa — 2). O poznawaniu gruntów — 3). Uprawa buraków
pod względem wyrobę cukru i paszy dla bydła. — 4). Upra-
wa roślin pastewnych, koniczyna, wyka, szperek. — 5). Kul-
tura łąk. — 6). Flora agronomiczna: opis roślin dziko ro-
snących w bliższym związku z rolnictwem zostających. —
7). Wychów bydła rogatego. — 8). Poznawanie i leczenie wad
i chorób nóg koni (zryciną). 9) Rozmaitości. — Osoby,
które kalendarz rolniczy hurtowo nabywały, raczą oświad-
czyć wydawcy czyli i jaką ilość Dodatku pierwszego nabyć
zechcą a to dla oznaczenia liczby drukować się mających
exemplarzy. — *Wydawca kalendarza rolniczego.*

— Dziś zimna stopni 0.

ANGLJA. — Z Londynu d. 29 stycznia. — Monomania
naszych lekarzy (co oni nazywają maxymą) jest, iż kto raz
był w Bedlam, nieprędzej może być prawnie wypuszczony,
dopóki nie przyzna iż słusznie tam był zamknięty, to
jest, iż istotnie był obłąkany. Ta tak zwana maxyma,
tworzy podług zeznania jeneralnego prokuratora część pra-
wnictwa wszystkich instytutów obłąkanych. W Anglii znaj-
duje się teraz kilka tysięcy ludzi zamkniętych jako warja-
tów, z których połowa, okazałaby się równie przy zdro-
wym rozumie jak wszyscy ludzie używający wolności, gdyby
się znajdowała zwierchność mająca prawo przekonywać się
o ich stanie pierwój nim zostali zamknięci.

— Urzędowy list kapitana Dance, dowódcy dwóch ok-
ręgów które zawiozły potrzeby domowe do osady nad rze-
ką Łabędzią, potwierdził zdanie o bezzasadności zatrważa-
jących wieści o tej osadzie.

— Protokół sprawy greckiej nie jest jeszcze podpisany,
lecz główne warunki już są rozstrzygnięte. Najtrudniej-

szym był, jakim sposobem książę Koburg ma otrzymać rząd
Grecji, i jaka ma być polityczna organizacja tego kraju.
Na ostatniem zgromadzeniu postanowiono, iż powaga księ-
cia niema być niczém nateraz ograniczona, i że formy kon-
stytucyjne mają wpływać z jego władzy.

— Podług wiadomości z Rio-Janciro z dnia 10 lutego, w
prowincji Ceara wybuchnęło powstanie w zamiarze zapro-
wadzenia nieograniczonego rządu; cesarz idąc za zdaniem
swojej rady stanu, zawiesił kilka artykułów konstytucji w
celu użycia summarycznych środków przeciw powstańcom.

— Potwierdza się pogłoska, iż sąd zaborów w Rio-Janciro
ogłosił trzy amerykańskie, trzy angielskie i cztery argentyń-
skie okręty, za prawną zdobycz.

— Gazety tułjsze zwracają uwagę na to, że w północnej
Ameryce, gdzie pod równym stopniem szerokości zimno
jest nierównie mocniejsze niż w Europie, używają soli do
rozwalniania lodu, i dla tego sypią sól w zamrażnięte pompy
dębowe dla roztopienia zamrażłej w nich wody. Zaczęto
tu postępować podług tej metody i posypano troleary solą dla
oczyszczenia ich tym sposobem z lodu i śniegu.

FRANCJA. — W redakcji dzien. *Precurseur de Lyon*, złożo-
no cztery petycje do podpisu dla tych obywateli, którzy o-
snoję ich uważają jako zgodną z swém zdaniem. Pier-
wsza zawiera prośbę o prawo departamentowe i municy-
palne, z wnioskiem odmówienia budżetu dla tych mini-
strów, którzyby takowe nie udzielili. W drugiej domagają
się prawa druku, podług którego przestępstwa druku ró-
wnie jak w Angji byłyby sądzone przez zwyciężonych. W
trzeciej mówią o zniesieniu podwójnego wotum i siedmiolet-
ności jako przeciwnych artykułom głównym konstytucji,
wymagają dla wszystkich wyborców równego prawa gło-
sownia, jakie zapewnia konstytucja. Czwarta czyni wnio-
sek przywrócenia gwardji narodowych podług prawa z roku
1791.

— Dziennik *Constitutionnel* donosi: „Zapytano dworów za-
granicznych: czyliby dały pomoc rządowi, w razie gdyby
król dla przytłumienia burzliwości izby był przymuszony
przybrać znowu swoją wszechwładność. — Mówią, iż będzie
mianowanych 30 nowych parów. — Wydano rozkaz przy-
śpieszenia wyprawy do Algieru, do której żąda książę Ra-
guzy 30,000 a marszałek Maison tylko 25,000 ludzi. — *Ga-
zette* uznaje te wszystkie wiadomości za kłamstwo. Toż
samo pismo oświadcza, iż wszystkie wnioski i domysły po-
dane przez *J. des Debats* względem powtórnego wybu-
chnienia nieprzyjacielskich kroków na Wschodzie, są bez-
zasadne, ponieważ książę Leopold już został mianowany wła-
dzcą Grecji.

— Podług *Courrier d. Fr.* znajdują się przy dworze dwa
stronnictwa, jedno z nich jest za utrzymaniem minister-
stwa, drugie zaś radzi jego modyfikację jeszcze przed dniem
2 marca. Utrzymują że kilku ministrów sami podobno życzą
sobie zamienić swoje wydziały na inne urzędy.

— Mówią iż miasto Laon ma być utwierdzone, i że robo-
ty koło niego będą zaczęte w przyszłym roku. Już od
lat 4 wyszło postanowienie, którym miasto to zostało
policzone do rządu twierdz; ale dotychczas nie zostało wyko-
nane, bo nie mogą się zgodzić względem planu obwaro-
wania.

— Nowy par, książę Cereste Brancas, jest mało znany i był pułkownikiem legii de l'Aisne. Margrabia de Tourzel jest wnukiem pani de Tourzel z domu księżnej Croi d'Harvre. Pani ta była guwernantką dzieci Francji za czasów rewolucji i podzielała wszystkie klęski królewskiej rodziny. Ludwik XVIII udzielił jej roku 1816 tytuł księżycy przechodzący na jej wnuka. Jenerał Vallée jest jenerałnym inspektorem artylerji. Stawa jego, bardzo się podniosła podczas wojny hiszpańskiej w roku 1809 przed oblężenia Leridy, Tarragony, Tortozy, Mequinenzy i t. d. W czasie 100 dni dowodził artylerją 5 korpusu armji.

— Jenerał Barradas dziś jeszcze tu przybędzie w celu udania się do Madrytu. Liczy on 45 lat, jest silny i 14 razy odbył podróż przez morze Atlantyckie. Cały jego orszak składa się z 1 duchownego.

— Z Nawarynu donoszą dnia 2 stycznia, iż fregata *Galathea*, która opuściła przystań tamtejszą dla przewiezienia konsula francuzkiego pana St. Sauveur do Salonichi, została na brzeg wyrzucona przez burzę i znaczną poniosła szkodę. Członkowie wydziału architektonicznego komisji naukowej w Morei, powrócili z podróży przedsięwziętej do Aten. Bej tamtejszy pozwolił im zdjąć dokładne rysunki i plany wszystkich pomników, z wyjątkiem znajdujących się w Akropolis. — Stan zdrowia brygady francuzkiej był najpomyślniejszy.

— List mniemanego xięcia Normandji mieniącego się synem Ludwika XVI, zatrudnia dzienniki prowincjonalne. Niewiadomo którego stronnictwa jest dziełem.

— Następcą kawalera de Medici wymieniają pana Caropreso, który od trzech lat przewodniczył tej gałęzi administracji pod panem Medici, i uchodzi za bardzo zdatnego urzędnika skarbowego.

GRECJA. — Senat grecki w odpowiedzi swojej z dnia 16 (28) listopada r. z. na poselstwo prezydenta, wynurza wdzięczność narodu dla króla francuzkiego za troskliwą opiekę okazywaną przez tego monarchę i dostojnych jego sprzymierzeńców przy odrodzeniu się Grecji, równie wynurza uczucia narodu dla kawalera Eynard, który pożyczką 700,000 franków z swego majątku, uwieńczył wszystkie dotąd narodowi greckiemu świadczone dobrodziejstwa.

— Postanowienie prezydenta z dnia 3 grudnia, głoszące iż król francuzki przysłał pułkownika Gerard w celu organizowania wojska, zawiera zarazem mianowanie tegoż jenerałem porucznikiem i określa stosunki jego w Grecji.

SZWECJA. — Z Sztokholmu dnia 29 stycznia. — Uroczyny króla obchodzono świątą zabawą urządzoną przez królowę w zamku gdzie zaproszono kilkaset osób. Przed wieczorem pan Berg szwedzki śpiewak i niedawno przybyły flotowersista pan Guillon dawali koncert; u xięcia następcy tronu był świetny bal. Król kazał rozdać 100 sążni drzewa między ubogich różnych pułki. — W niedzielę król dał posłuchanie deputacji stanu miejskiego, która przyszła prosić króla o opiekę przeciwko przesadzonej gorliwości, dążącej do przytłumienia wszystkich praw nadanych stanowi miejskiemu przez zaprowadzenie nieograniczonej wolności w przemysle. — Barmistrz Sztokholmu pan Weser, będący na czele deputacji, wzburzył w swej mowie wdzięczność królowi za mądrość i przychylność, z jaką król wstrzymywał dotychczas zbytne szerzenie się tego dążenia, i następnie podał projekt ułożony przez stan

miejski w celu zmodyfikowania praw i prerogatyw klaszarniczych i towarzystw handlowych bez ograniczenia praw stanu miejskiego. Król następująco dał im odpowiedź: „Mości panowie! jako najwyższy opiekun praw czterech stanów królestwa, muszę rozróżnić to, co nosi charakter wyłącznego wykładu tychże przywilejów, i to, czego potrzeby czasu wymagają. Wzywając stan jeden do zrzeczenia się korzyści, nadanych mu przez króla wtenczas, kiedy kraj zakładał pierwszą podstawę swego handlu i przemysłu, należało złożyć na oltarzu ojczyzny wynagrodzenie za żadaną ofiarę. Krok teraz przez was uczyniony, podaje mi sposobność przypomnieć co powiedziałem stanowi waszemu przy zamknięciu sejmu w roku 1815. — „W oczach obywatela, wieniec obywatelski musi przewyższać wszelką inną sławę.” — Aby wam nie była zaprzeczona, udawajcie się zawsze z największym zaufaniem do swego króla. Uczynione mi przez was uwagi, każdego czasu uważę z największą bacnością. Bądźcie przekonani, że jako obrońca praw wszystkich, o waszych nie zapomnę. Macie równe prawa do sprawiedliwości i życzliwości waszego króla.”

TURCJA. — Ze Sztambułu d. stycznia. — Nowym i szczególniejszym zjawiskiem jest zmiana temperamentu sułtana. Polecono wszystkim władzom prowincjonalnym utrzymywanie przyrzeczonej amnestji wszystkim, którzy się kompromitowali w czasie zajęcia kraju przez Rossjan, a nawet z tymi którzy są obwinieni o spółnictwo z janczarami, obchodzą się teraz z bezprzykładną w rocznikach otomańskich łagodnością. Władzca wiernych wydał rozkaz w celu zapobieżenia wszelkiemu krwi rozlewowi. Usiłujcie, miał on powiedzieć, pogodzić mię z tymi, którzy są moimi nieprzyjaciółmi dlatego że są uwiedzeni, i nie zapominajcie uważać ich jako muzułmanów. Przekonają się oni poźniej, iż chęci moje były szczere. Teraźniejsze położenie państwa wymaga, aby między czcicielami proroka wszelkie ustawy niezgody, i aby największa panowała zgoda.

— Organizacja wojska lądowego postępuje z czynnością większą, niż się uzbierało do ukończonej właśnie wojny. Ciągłe mówią o działaniu skarbowym, do którego Porta chce przystąpić dla zaradzenia swemu niedostatkowi pieniędzy. Prawo proroka zabrania zaciągania pożyczki na procent, z tego więc powodu pewne dochody krajowe, których wpływ i ilość mogą być oznaczone, mają być przekazane pożyczającemu na pewną liczbę lat na odbiór kapitału i procentów. Mówią, iż jedno wielkie europejskie mocarstwo oświadczyło gotowość zaręczenia, i t. d.

— Dnia 11 stycznia flotta przybywająca z Alexandrii zawinęła do portu i stanęła przy arsenale na kotwicy. Kilka statków były ładowane ryżem i inną żywnością przyslaną w dacie od vice-króla dla Porty, zapłacił on także żołd osadzie na kilka miesięcy naprzód. Kapudan Papudzi Ahmed pasza ciężką złożony chorobą, przychodzi do zdrowia za pomocą doktora Bailly, który niedawno przybył z Grecji.

— Przybyło tu już kilka oddziałów wojska regularnego z Szumli, z niem przybyło kilku paszów, jako to; Tahir pasza, Osman pasza, Hussejn pasza dowódca Szumli i inni. Ostatni został przyjęty od Sułtana z szczególniejszemi względami, i uzyskał wielką ozdobę utworzonego w zeszłym ro-

ku orderu wojskowej zastugi, bogato wysadzana brylantami.

— Dnia 5 b. m. w czasie uroczystego posłuchania, poseł pruski pan Royer podał sułtanowi przeznaczone dla niego dary, składające się z kosztownych materji, sukna, waz porcelanowych, i innych płodów fabryk pruskich.

— I z prowincji europejskich odebrała Porta najpomysłniejszą wiadomość o sposobie myślenia mieszkańców, tak mużulmanów jako i chrześcijan.

— Kurjer smirneński donosi z Saloniki 17 grudnia, że kilka band Albańczyków zbiegłych od paszy Skodryjskiego, popełniło liczne bezprawia w wsiach Macedonii a nawet w bliskości naszego miasta. Powodem tego zamieszania jest Abdy Bey brat Jussufa paszy warneńskiego, którego mieszkańcy w Seres ustanowili naczelnikiem w miejsce Yakoba Reya Kara Osman Oglu. Rząd zajęty wojną rossyjską nie mógł przytłumić tego buntu, lecz teraz naczelnik 5000 wojska wracającego z Aten i Negroponte, oświadczył Abdy Beyowi, iż go jako więźnia zaprowadzi do Stambułu. — Abdy Bey schronił się do paszy Skodryjskiego który go przyjął w Sophia; wkrótce potem stanął z 2000 Albańczyków przed Seres w celu zemstczenia się na swym przeciwniku. Naczelnik Albańczyków pod pozorem żądania od Jussuf paszy zaległego żołtu, chciał wejść do miasta, lecz został odparty. Albańczycy są teraz ze wszystkich stron otoczeni, i Rumeli Walestry miał wydać rozkaz aby im nie dawano pardonu. Komunikacja jest przerwana, lecz spodziewają się, iż spokojność wkrótce będzie przywrócona.

— Pani Saint Elme autorka dzieła drukowanego w Paryżu p. t. *Spółczesna w Egipcie*, umieściła w Kurjerze Smyrneńskim dwa niedrukowane jeszcze utamki, zawierające biograficzny rys paszy Egipskiego i syna jego Ibrahim.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Sprawiedliwość turecka.

Rząd francuzki wystąpił był jeszcze w 1821 roku kilka osób na Wschód w celu naukowym; jeden z nich pan Fontanier świeżo ogłosił swe dzieło we dwóch tomach, z niego tedy, wyręczając tą razą szanowny dziennik *Themide polską*, udzielamy czytelnikom naszym wiadomość o przestępnej sprawiedliwości tureckiej.

Kiaja czyli namiestnik w Erzerum, w ten sposób postąpił z jednym Ormjaninem, czyli Armenianinem, na którego pan Fontanier skargę zaniósł. Zawołał go przed siebie i rzekł: — „Łotrze! nie wiesz o tém że Franki są pod naszą protekcją, że są gośćmi sułtana? — „Bestja jestem odpowie obżalowany, osioł jestem! wiele potrzeba zapłacić żeby nie dostać kijami w pięty? — „Ty i kijami w pięty dostaniesz, i zapłacisz; odpowie poważny wykonawca sprawiedliwości. I tak się stało: Ormjanin dostał w pięty 200 kijów, i zapłacił 300 piasstrów Kiajowi, a 150 wykonawcom jego wyroku.

Później wiele razy szedł przez ulicę pan Fontanier, zdaleka przed nim ludzie uciekali. Jakkolwiek atoli z jednej strony mogła się mu podobać sprawiedliwość turecka; z drugiej, kto wie, jeżeli byłby otwartym, czyby się może nie skarżył że sam dostał kijami w pięty. Rzecz się tak miała.

W Osmandżyk, mulnik jeden zaczął mu coś bałamucić, i oczywiście kręcił gdy przyszło do wykonania niektórych warunków ugody. Od słowa do słowa, przyszło wrzszcie do tego że go mulnik nazwał psem - szpiegiem (co jest najniechętniejszym nazwiskiem u Turków). Francuz rozgniewany palnął go za to cybuchem po łbie. Na ten czyn niesłychany, uciekli wszyscy Rajasowie wołając: Allah! Allah! stanęły strony przed Kadym. — „Jestem dobry mużulmanin, rzekł mulnik, zowie się . . . ; niewierny mnie w łeb wyciął. — Allah! Allah! krzyknęli wszyscy obecni. — „Któż ciebie uderzył? zapytał Kady. — „O ten, odpowie mulnik pokazując Francuza. Ow zaś chciał się wydobyć z biedy, dobył firman sułtana; lecz mu Kady rzekł: — „Ty myślił że ciebie sułtan może zastąpić, kiedy idzie o uderzenie wiernego? To ty nie wiesz o tém, żeś niewierny, żeś pies, żeś szpieg, zwierze nieczyste, brud i śmiecie w obliczu prawa? — „Tylko co wymówił te straszliwe słowa, gdy za danym znakiem przy świetle pochodni zaczęto krzątać się około exekucji; już przyniesiono stryczek, a ichnościowie jacy z pałkami porwali delinkwenta. Tu podróżny przez skromność zamilczał, bez wątpienia że dostał kijami w pięty, gdyż nigdy podobny czyn bezkarnie u Mużulmanów nie uchodzi. Jakkolwiek bąc słuchajmy co nam dalej mówi. Gdy go wyprowadzono na dwór dał się słyszeć głos: Aman! aman! to jest przebaczenie, przebaczenie! Zbliżył się właściciel kawiarni w której właśnie zdarzyła się okropna awantura z mulnikiem i na jego poświadczenie wstrzymano wyrok śmierci. Nazajutrz Kady zawałał do siebie biédnego Francuza, kazał mu usiąść na kobiercu, poczęstował go kawą i fajką; potem zaś miał do niego długą a retoryczną mowę, w której starał się go przekonać, że jedyny miał sposób wybawienia, to jest żeby mu oddał wszystkie swoje pieniądze. Chwali się podróżny że długo się opierał tej niesprawiedliwości; ale my prawie zapewnić możemy naszych czytelników, że wtedy nie pora była do wymówek. Zapłacił tedy 300 piasstrów tytułem wynagrodzenia; wówczas sędzia wiernych przyzwał mulnika i zapytał: — „Prze-stajeszże na karze? — Tak. — Pozdrówże twego przeciwnika — A ty doktorze, kontentże jesteś? — Tak. — Pozdrówże twego przeciwnika. Jeden i drugi niech moim ludziom po 12 piasstrów zapłaci; resztę pieniędzy ja wezmę i postaram się żeby doszły gdzie trzeba.“

Francuz załatwiwszy interessa wyniósł się coprędzej z miasta. Później powiadano mu, że mulnik ani grosza nie dostał od Kadego i jeszcze w pięty oberwał sto kijów. Mulnik ten dał się słyszeć, że jak powróci do domu, brodę sobie na znak żalu ostrzyże, że nie został zamęczony przez prawowiernych za zniwagę którą mu wyrządził pies niewierny i t. d. — Tak autor zapewnia.

TEATR NARODOWY. — Dziś: *Prosta droga najlepsza*, i widowisko Herkulesa.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Nieproszeni goście*. — *Kucharki*. — *Bióraliści*.

TEATR FRANCUZKI. — *France et Savoye ou Le pont de beauvoisin*. — *L'egoiste par régime*.